

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL MAŽOSIOS BENDRIJOS „A“ SKUNDO**

2026 m. gegužės d. Nr. S-2026/ (7-2026/75)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininką, Jurgitos Narkevičiūtės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Kristinos Jakštienės ir Raimondos Juodkaitės, išnagrinėjo mažosios bendrijos „A“ (toliau – Pareiškėja) 2026-03-26 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-03-19 sprendimo Nr. 331-121628 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas A.A. ir Inspekcijos atstovas B.B. dalyvavo 2026-04-28 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos Sprendimo, kuriuo Inspekcija atsisakė grąžinti (įskaityti) Pareiškėjos prašomą grąžinti (įskaityti) 7 860,01 Eur permoką, priėmimo pagrindais ir nurodytais papildomais motyvais.

Skunde Komisijai pažymėta, jog remiantis Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – FNTT) specialisto 2023-12-13 išvada Nr. IBPS-V-3398670-23 (toliau – FNTT specialisto išvada), Vilniaus miesto apylinkės teismo 2024-01-31 teismo baudžiamuoju įsakymu baudžiamojame byloje Nr. e1-835-1202/2024 (toliau – Baudžiamasis įsakymas) ir Vilniaus apygardos teismo 2024-06-22 nuosprendžiu baudžiamojame byloje Nr. 1-134-957/2024¹ (toliau – VAT nuosprendis), Pareiškėja 2026-03-11 Valstybinės mokesčių inspekcijos elektroninio deklaravimo sistemoje (toliau – EDS) pateikė patikslintą Metinę pelno mokesčio deklaraciją (forma PLN204) už 2021 m. mokestinį laikotarpį (toliau – Deklaracija PLN204) ir 2026-03-11 Prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-211152 (toliau – 2026-03-11 Prašymas grąžinti permoką), nurodydama prašomą grąžinti 7 860,01 Eur sumą. Pareiškėja 2026-03-11 gavo Inspekcijos pranešimą dėl pateiktos Deklaracijos PLN204 atmetimo, kadangi pateiktas dokumentas, kurio teikimui ir/ar tikslinimui yra suėjęs senaties terminas. Pareiškėja 2026-03-12 EDS pateikė patikslintą Metinę gyventojams išmokėtų išmokų, priskiriamų A ir B klasės pajamoms, deklaraciją (forma GPM312) už 2021 m. mokestinį laikotarpį (toliau – Deklaracija GPM312). Pareiškėja 2026-03-12 gavo Inspekcijos pranešimą dėl pateiktos deklaracijos atmetimo, kadangi nedeclaruotos išmokėtos išmokos ir gyventojų pajamų

¹ Pareiškėja pažymėjo, kad nurodyti FNTT, Vilniaus miesto apylinkės teismo ir Vilniaus apygardos teismo dokumentai buvo pateikti Valstybinės mokesčių inspekcijos elektroninio deklaravimo sistemoje kaip papildomi dokumentai prie 2026-03-11 pateiktos patikslintos Deklaracijos PLN204 ir 2026-03-23 pateiktos patikslintos Deklaracijos GPM312;

mokesčio (toliau – GPM) sumos. Inspekcija nurodė patikslinti deklaraciją, įrašant išmokėtą išmokų sumą (L8) ir GPM sumą (L10 ir (ar) L11). Pareiškėja 2026-03-23 dar kartą pateikė patikslintą Deklaraciją GPM312, tačiau 2026-03-23 gautas Inspekcijos pranešimas dėl jos atmetimo, kadangi nedeklaruotos išmokėtos išmokos ir GPM sumos. Inspekcija nurodė patikslinti deklaraciją įrašant išmokėtą išmokų sumą (L8) ir GPM sumą (L10 ir (ar) L11). Pareiškėja 2026-03-23 kaip papildomą dokumentą prie 2026-03-23 pateiktos patikslintos Deklaracijos GPM312 pridėjo paaiškinimą.

Pareiškėja nurodė, kad pateikusi 2026-03-11 Prašymą grąžinti permoką, 2026-03-19 gavo Inspekcijos Sprendimą, kuriame pateikti sprendimo negrąžinti (neįskaityti) dalies ar visos prašomos sumos priėmimo pagrindai ir papildomi motyvai – Inspekcijos administruojamų mokesčių ir su jais susijusių sumų ir (ar) kitų įmokų, privalomų sumokėti į Inspekcijos biudžeto pajamų surenkamąsias sąskaitas, apskaitoje nėra permokos (skirtumo) ir Valstybinės mokesčių inspekcijos mokesčių apskaitos informacinės sistemos (toliau – MAIS) duomenimis prašomos grąžinti (įskaityti) permokos grąžintos (įskaitytos) pagal 2024-06-12 pateiktą prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas (forma FR0781) Nr. (17.16-40) GES-480012 (toliau – 2024-06-12 Prašymas grąžinti permoką).

Pareiškėja nesutinka su Sprendimo priėmimo pagrindais ir nurodytais motyvais. Pareiškėja nurodė, kad Inspekcija pagal 2024-06-12 Prašymą grąžinti permoką iš tiesų grąžino (įskaitė) permoką, tačiau, Pareiškėjos teigimu, ši permoka buvo susidariusi dėl dubliuoto antstolio ir Inspekcijos vykdyto išieškojimo – pagal pirkimo-pardavimo sutarties sąlygas pardavus Pareiškėjai priklausančią nekilnojamąjį turtą, už tas pačias Pareiškėjos prievoles turto įgijėja pervedė pinigines lėšas ir į antstolio, ir į Inspekcijos banko sąskaitas.

Pareiškėja pateikė patikslintas Deklaraciją PLN204 ir Deklaraciją GPM312 už 2021 m. mokestinį laikotarpį, tačiau jos buvo atmestos. Šios deklaracijos buvo tikslintos remiantis FNTT specialisto išvada, Baudžiamuoju įsakymu ir VAT nuosprendžiu. Pareiškėjos teigimu, kadangi tiek FNTT specialisto išvadoje, Baudžiamajame įsakyme, tiek VAT nuosprendyje pateikiami duomenys ir išvados bei sprendimai aiškiai nurodo, kad Pareiškėja laikotarpiu nuo 2021-01-01 iki 2021-12-28 išrašytomis tikrovės neatitinkančiomis pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) sąskaitomis faktūromis (22 vnt.) įformino pardavimo pajamas dėl tariamų paslaugų teikimo sandorių 296 871 Eur, iš šios sumos 44 541 Eur pardavimo PVM, paslaugos už 252 330 Eur suteiktos nebuvo, o su jų uždirbimu atvaizduotos 45 000 Eur sąnaudos pagal atliktų darbų aktus ir 48 000 Eur pagal vadovavimo mažajai bendrijai paslaugų teikimo sutartį Nr. 2 nebuvo patirtos, todėl Pareiškėjos Inspekcijai pateiktoje 2022-05-25 Deklaracijoje PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį įrašyti duomenys neteisingi, t. y. A.A. 45 000 Eur pagal įformintas paslaugų sutartis, darbų pardavimo-priėmimo aktus dėl tariamų paslaugų teikimo sandorių ir 40 000 Eur avansinė pelno mokesčio (toliau – PM) suma, C.C. 48 000 Eur pagal vadovavimo paslaugų sutartį ir 40 000 Eur avansinė PM suma negalėjo būti išmokėta, o visos tariamai uždirbtos pajamos, kaip nusikalstamos veiklos rezultatas, konfiskuotos. Tačiau patikslinti Deklaracijos PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį neleidžia EDS, o Deklaracijos GPM312 už 2021 m. mokestinį laikotarpį tikslinimo pagal Inspekcijos pranešimuose dėl pateiktų deklaracijų atmetimo pateiktus nurodymus Pareiškėjos atstovai negali dėl pirmiau nurodytų motyvų, nes priešingu atveju už 2021 m. mokestinį laikotarpį įrašyti deklaracijų duomenys būtų neteisingi. Todėl Pareiškėja prašo vadovautis 2026-03-11 pateikta patikslinta Deklaracija PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį (atmesta) ir 2026-03-23 pateikta patikslinta Deklaracija GPM312 už 2021 m. mokestinį laikotarpį (atmesta) ir jas priimti bei atitinkamai išnagrinėti pateiktą 2026-03-11 Prašymą grąžinti permoką (antstolio ir Inspekcijos išieškotas sumas).

Pareiškėjos atstovas posėdžio Komisijoje metu patikslino informaciją, kad ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje dieną Deklaracija GPM312 už 2021 m. mokestinį laikotarpį po Pareiškėjos prašymo jau anuliuota, o Deklaracija GPM312 už 2022 m. mokestinį laikotarpį buvo

pakeista ir Inspekcijos priimta. Pareiškėjas informavo, kad Inspekcijos EDS toliau neleidžia pakeisti Deklaracijos PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį, dėl kurios susidarė mokesčio permoka, kurią Pareiškėja siekia susigrąžinti.

Inspekcija skundžiamu Sprendimu, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsnio 4 dalimi ir 111 straipsniu, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės) ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2026-03-11 Prašymą grąžinti permoką (7 860,01 Eur), savo poziciją negrąžinti prašomos sumos pagrindė nustatyta aplinkybe, jog MAIS duomenimis prašomos grąžinti permoka grąžinta pagal 2024-06-12 Pareiškėjos teiktą prašymą grąžinti permoką.

Po Komisijos posėdžio Inspekcijos atstovas Komisijai pateikė informaciją, jog Pareiškėjos 2024-06-07 įmoka – 10 172,06 Eur (įmokos kodu 1001), įskaityta 2021 metų PM prievolei (7 454,99 Eur), 2022 metų nekilnojamojo turto mokesčio (toliau – NTM) prievolei (1 110,00 Eur), 2023 metų NTM prievolei (1 110 Eur) ir šių mokesčių delspinigiams (497,07 Eur). Antstolio 2024-06-10 pervesta 10 153,20 Eur suma (įmokos kodu) grąžinta 2024-06-19 Pareiškėjai (9 772,07 Eur) ir pervesta Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (381,13 Eur).

Inspekcijos atstovo teigimu, pagal Pareiškėjos 2024-06-12 prašymą grąžinti permoką būtent ir buvo grąžintos ne Pareiškėjos Inspekcijai tiesiogiai, bet antstolio pervestos piniginės lėšos. Be PM nepriemokos, Pareiškėja turėjo ir NTM nepriemoką. Kadangi yra pasibaigęs mokesčio perskaičiavimo senaties terminas, nėra galimybės patikslinti 2021 metų PM deklaracijos. Pareiškėja dar 2024 metais turėjo patikslinti PM deklaraciją, kai senaties terminas dar nebuvo suėjęs, tačiau nusprendė tai padaryti tik 2026 metais.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos Sprendimas tvirtintinas.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėja pateikė Inspekcijai 2026-03-11 Prašymą grąžinti permoką, kuriuo prašė grąžinti jai 7 860,01 Eur permoką.

Inspekcija ginčijamu Sprendimu nusprendė negrąžinti prašyme nurodytos sumos, kadangi Inspekcijos administruojamų mokesčių ir su jais susijusių sumų ir (ar) kitų įmokų, privalomų sumokėti į Inspekcijos biudžeto pajamų surenkamąsias sąskaitas, apskaitoje nėra permokos (skirtumo). Sprendime nurodyta, jog MAIS duomenimis Pareiškėjos prašomos grąžinti (įskaityti) permokos grąžintos (įskaitytos) pagal 2024-06-12 Prašymą grąžinti permoką.

Pareiškėja laikosi pozicijos, kad nors Inspekcija pagal 2024-06-12 Prašymą grąžinti permoką iš tiesų grąžino (įskaitė) permoką, tačiau, Pareiškėjos teigimu, ši permoka buvo susidariusi dėl dubliuoto antstolio ir Inspekcijos vykdyto išieškojimo – pagal pirkimo-pardavimo sutarties sąlygas pardavus Pareiškėjai priklausantį nekilnojamąjį turtą, už tas pačias Pareiškėjos prievoles turto įgijėja pervedė pinigines lėšas ir į antstolio, ir į Inspekcijos banko sąskaitas. Pareiškėjos teigimu, įvertinus tiek FNTT specialisto išvadoje, tiek Baudžiamajame įsakyme, tiek VAT nuosprendyje pateiktus duomenis, išvadas bei sprendimus, darytina išvada, kad Pareiškėjos Inspekcijai pateiktoje 2022-05-25 Deklaracijoje PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį įrašyti duomenys neteisingi. Pareiškėja nurodė, jog nors Deklaracijos GPM312 už 2021 ir 2022 m. mokestinius laikotarpius jau anuliuotos ir pakeistos, tačiau Inspekcijos EDS toliau neleidžia pakeisti Deklaracijos PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį, kurios pagrindu susidarė mokesčio permoka, kurią Pareiškėja siekia susigrąžinti.

Mokesčių ir įmokų permokų grąžinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai.

Pagal MAĮ 2 straipsnio 12 dalį mokesčio permoka yra laikoma mokesčių mokėtojo sumokėta per didelė mokesčio suma. Pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių, administruojamų Valstybinės mokesčių inspekcijos ir muitinės, sumos pirmiausia yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokėtinų kitų mokesčių, administruojamų atitinkamai Valstybinės mokesčių inspekcijos ir muitinės, mokesčiai nepriemokai padengti atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka. To paties straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka po permokėtų mokesčių sumų įskaitymo šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu.

Taisyklių 16 punkte nustatyta, kad prašymas turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų <...>. Taisyklių 15 punkte nustatyta, kad prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis <...>, pagrindžiančius VMI administruojamų mokesčių ar baudų už AN permokos (skirtumo) susidarymą <...>. Mokesčių mokėtojas gali papildomus dokumentus ar duomenis pateikti kartu su Prašymu.

Taigi, pagal aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą, mokesčių administratorius, prieš grąžindamas mokesčių mokėtojo prašomą grąžinti mokesčio permoką, turi įsitikinti, kad faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio permoka, taip pat įsitikinti, ar nėra teisinio pagrindo turimą permoką (skirtumą) įskaityti kitoms nepriemokoms padengti (MAĮ 87 straipsnio 1 dalis). Įgyvendindamas šią teisę, mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų (įskaitant nepateiktas už praėjusius laikotarpius pirmines ar patikslintas mokesčių deklaracijas), būtinų mokesčio permokos realumui nustatyti, ir nurodyti mokesčių mokėtojui per nustatytą terminą pateikti trūkstamus dokumentus. Pagal LVAT formuojamą praktiką mokesčių mokėtojui tenka pareiga pagrįsti mokesčio (įmokos) permokos susidarymo realumą (LVAT 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. A-182-438/2016, 2017-03-21 nutartis adm. byloje Nr. A-3146-575/2017).

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Inspekcijos administruojamų mokesčių ir su jais susijusių sumų ir (ar) kitų įmokų, apskaitoje nėra permokos (skirtumo) ir 2026-03-19, Sprendimo priėmimo datos, MAIS duomenimis prašomos grąžinti permokos grąžintos pagal Pareiškėjos 2024-06-12 Prašymą grąžinti permoką. Pareiškėjos 2024-06-07 įmoka – 10 172,06 Eur (įmokos kodu 1001), įskaityta 2021 metų PM prievolei (7 454,99 Eur), 2022 metų NTM prievolei (1 110 Eur), 2023 metų NTM prievolei (1 110 Eur) ir šių mokesčių delspinigiams (497,07 Eur). Antstolio 2024-06-10 pervesta 1 0153,20 Eur suma (įmokos kodu) grąžinta 2024-06-19 Pareiškėjai (9 772,07 Eur) ir pervesta Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (381,13 Eur). Pagal Pareiškėjos 2024-06-12 Prašymą grąžinti permoką būtent ir buvo grąžintos ne Pareiškėjos Inspekcijai tiesiogiai, bet antstolio pervestos piniginių lėšos.

Komisijos vertinimu, nagrinėjant ginčą nustatytos aplinkybės įrodo, kad 2026-03-11 Prašymo grąžinti permoką metu Inspekcijos administruojamų mokesčių ir su jais susijusių sumų ar įmokų apskaitoje Pareiškėjos prašoma grąžinti permoka neegzistavo, nes, kaip nurodė Inspekcijos atstovas, Pareiškėjos 2024-06-07 įmoka buvo įskaityta 2021 metų PM prievolei, 2022 metų NTM prievolei, 2023 metų NTM prievolei ir šių mokesčių delspinigiams padengti, o antstolio 2024-06-10 pervesta suma 2024-06-19 grąžinta Pareiškėjai, dalį pervedant Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos. Komisija sutinka su Inspekcijos Sprendime konstatuota aplinkybe, kad Sprendimo priėmimo metu Pareiškėja neturėjo mokesčių ir su jais susijusių sumų ar įmokų permokos, todėl skundžiamas

Inspekcijos Sprendimas yra pagrįstas ir teisėtas, panaikinti jį Pareiškėjos skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Dėl Pareiškėjos Deklaracijos PLN204 patikslinimo

Pareiškėja prašo Komisijos nagrinėjant ginčo situaciją dėl priemokos grąžinimo vadovautis Pareiškėjos 2026-03-11 pateikta patikslinta Deklaracija PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį, kurią Inspekcija 2026-03-11 atmetė ir Pareiškėjai pranešimu nurodė pateiktos Deklaracijos PLN204 atmetimo pagrindą – pateiktas dokumentas, kurio teikimui ir / ar tikslinimui yra suėjęs senaties terminas. Taip pat Pareiškėja prašo atsižvelgti į 2026-03-23 pateiktą patikslintą Deklaraciją GPM312 už 2021 m. mokestinį laikotarpį, kuria vadovaujantis, Pareiškėjos teigimu, Inspekcija jau anuliuo ankstesniąją Deklaraciją GPM312 už 2021 m. mokestinį laikotarpį.

Inspekcijos Sprendime, nustačius aplinkybę, kad 2026-03-11 Prašymo grąžinti permoką nagrinėjimo metu Inspekcijos administruojamų mokesčių ir susijusių mokėjimų apskaitoje Pareiškėjos permoka neegzistavo, Inspekcija nevertino situacijos dėl Pareiškėjos Deklaracijos PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį, kuri buvo Inspekcijos 2023-03-11 atmesta, nurodant, kad deklaracijos tikslinimui buvo suėjęs senaties terminas, ir dėl šios situacijos. Nors Inspekcijos atmesta Deklaracija PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį nebuvo vertinta Sprendime, tačiau Pareiškėja savo skundą Komisijai grindžia būtinybe vertinti šios deklaracijos duomenis, todėl Komisija toliau pasisakys dėl šios deklaracijos vertinimo nagrinėtino mokestinio ginčo atveju.

MAJ 14 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad šiame Įstatyme numatytų mokesčių administravimo procedūros vienodai taikomos visiems šio Įstatymo 13 straipsnyje nurodytiems mokesčiams (tarp jų ir PM) ir jų mokėtojams, jeigu šis straipsnis, šis Įstatymas ar atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Akcentuotina, kad Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatyme (toliau – PMĮ) nėra nustatyti PM apskaičiavimo ir perskaičiavimo senaties terminai.

Pagal MAJ 80 straipsnio 1 dalies nuostatas mokesčių mokėtojas turi teisę patikslinti mokesčio deklaraciją, jei nėra pasibaigęs šio Įstatymo 68 straipsnyje nustatytas mokesčio apskaičiavimo (perskaičiavimo) terminas. Mokesčio deklaracijos tikslinimo tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius (MAJ 80 straipsnio 3 dalis). PMĮ 50 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad PM deklaracijų ir ataskaitų formas, jų užpildymo tvarką ir atvejus, kada pildoma šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta ataskaita, nustato centrinis mokesčio administratorius.

Pagal MAJ 68 straipsnio 1 dalį (nuo 2020-01-01 galiojanti įstatymo redakcija), jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradedama mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Šiame straipsnyje numatytos išimtys dėl ilgesnių senaties terminų taikymo MAJ konkrečiai apibrėžtais atvejais, tačiau ginčo atveju šios išimtys netaikytinos.

Atsižvelgiant į tai, kad yra suėjęs bendrasis (3 metų) senaties terminas pagal MAJ 68 straipsnį, Pareiškėjos 2021 metais apskaičiuota ir klaidingai deklaruota PM suma negali būti patikslinta ir įtraukta į 2021 m. mokestinio laikotarpio Deklaraciją PLN204. Apie tai Pareiškėja buvo informuota 2026-03-11 Inspekcijos raštu.

Komisija pažymi, kad PM deklaracija ir / ar jos patikslinimas (joje užfiksuoti duomenys) yra tas faktinis pagrindas, kuriuo remiantis nustatomas mokesčio mokėtojo ir mokesčio administratoriaus teisių ir pareigų turinys, t. y. sudaro faktinį pagrindą nustatyti, ar mokesčio mokėtojo reikalavimas sugrąžinti (įskaityti) PM skirtumą ir / ar permoką yra pagrįstas, ar ne, bei

priešingai, ar mokesčio administratoriaus reikalavimas sumokėti PM ir / ar atsisakymas sugrąžinti (įskaityti) mokesčio mokėtojai PM skirtumą ir / ar permoką yra pagrįstas, ar ne.

MAĮ 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad šis įstatymas nustato pagrindines sąvokas ir taisykles, kurių būtina laikytis vykdant mokesčių įstatymus, pagrindinius apmokestinimo mokesčiais teisinio reglamentavimo principus, įtvirtina Lietuvos Respublikoje taikomų mokesčių sąrašą, nustato mokesčių administratoriaus funkcijas, teises ir pareigas, mokesčių mokėtojo teises ir pareigas, mokesčių apskaičiavimą ir sumokėjimą, mokesčio bei su juo susijusių sumų priverstinio išieškojimo bei mokestinių ginčų nagrinėjimo tvarką. PMĮ nustato uždirbto pelno ir (arba) gautų pajamų apmokestinimo PM tvarką (PMĮ 1 straipsnio 1 dalis).

Komisijos nuomone, svarbu pažymėti, kad MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nurodytas mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo senaties terminas yra naikinamasis terminas. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) yra pripažinęs, jog tai, kad teisinio saugumo, kuris apsaugo tiek mokesčių mokėtoją, tiek administratorių, sumetimais nustatomi protingi senaties terminai ieškiniui pareikšti, atitinka Sąjungos teisę, net jei suėjus šiems terminams ieškinys ar jo dalis privalo būti atmesti (šiuo klausimu žr. ESTT 2011-09-08 sprendimo *Q-Beef ir Bosschaert*, C-89/10 ir C-96/10, 36 punktą). Pavyzdžiui, trejų metų senaties terminas (ESTT 2010-04-15 sprendimo *Barth*, C-542/08, 28 punktą) arba dvejų metų senaties terminas (ESTT 2011-12-15 sprendimo *Banca Antoniana Popolare Veneta*, C-427/10, 25 punktą) buvo pripažinti atitinkantys veiksmingumo principą.

LVAT teisėjų kolegija 2015-11-16 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1881-556/2015 sprendė, kad MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas terminas laikytinas naikinamuoju, kuriam pasibaigus pastarasis negali būti nei atnaujintas, nei prailgintas, o aptariama taisyklė taikytina ir mokesčių mokėtojai, ir mokesčių administratoriui. Taigi, galimybė perskaičiuoti mokestį bei su juo susijusias sumas yra ribojama laike, todėl PM deklaracijos negali būti tikslinamos neribotą laiką.

ESTT savo praktikoje pripažino, jog teisinio saugumo, kuris apsaugo tiek mokesčių mokėtoją, tiek administratorių, sumetimais nustatomi protingi senaties terminai ieškiniui pareikšti atitinka Sąjungos teisę. Iš tiesų dėl tokių senaties terminų naudojimas Sąjungos teisėje nustatytomis teisėmis netampa praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas, net jei suėjus šiems terminams ieškinys ar jo dalis privalo būti atmesti (ESTT 2017-06-14 sprendimo *Compass Contract Services*, C-38/16, 42 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad visi Pareiškėjos nesutikimą su Sprendimu pagrindžiantys įrodymai – FNTT specialisto išvada, 2024-01-31 Baudžiamasis įsakymas ir 2024-06-22 VAT nuosprendis – buvo priimti 2024 metais (vėliausiai 2024-06-22), todėl Pareiškėja vėliausiai 2024-06-22, kai dar buvo nesusėjęs Deklaracijos PLN204 tikslinimo senaties terminas, galėjo tikslinti deklaruojamus duomenis, tačiau nenurodė priežasčių, sutrukdžiusių jai pateikti patikslintas deklaracijas laiku, t. y. nepasibaigus senaties terminui. Taigi, Pareiškėja galėjo ir turėjo patikslinti Deklaraciją PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį dar 2024 metais, kai dar nebuvo suėjęs senaties terminas, tačiau nusprendė tai padaryti tik 2026 metais. Komisijos posėdžio metu Pareiškėjos atstovas nurodė, kad 2024-06-12 Prašymą grąžinti permoką teikė pats, o paklausus, kodėl tuo metu netikslino deklaracijų, tarp jų ir Deklaracijos PLN204, Pareiškėjos atstovas nurodė, kad tuo metu dėl deklaracijų tikslinimo į Inspekciją nesikreipė.

Komisija daro išvadą, jog Pareiškėjos patikslinta Deklaracija PLN204 už 2021 m. mokestinį laikotarpį yra pateikta praleidus MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nurodytą senaties terminą, todėl šis dokumentas neturi juridinės galios ir nagrinėjamo ginčo atveju negali būti vertinamas Komisijos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-03-19 sprendimą Nr. 331-121628.

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 20 straipsnio 3 dalį, 29 straipsnio 1 dalį ir 31 straipsnio 3 dalį, mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su šiuo Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, per 1 mėnesį nuo jo gavimo dienos turi teisę apskųsti jį Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininką	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė